

denne Stands Side beredvilligen bragtes i saadan Hensigt.

Nationen er forhen blev udfriet af alvorlige Trængsler, dem vore Forfædre overvandt ved freidigt Mod, mandig Standhaftighed og statsborgerlig Samdrægtighed; den er nu i Besiddelse af større Evne og Kræfter, end nogensinde tilforn, til at gjenneengaae lignende. Benytte vi fremdeles, selv i Provølsens Dage, med Indsigt og Flid de Hiølpemidler, vort frugtbare lille Fædreland goddædigen byder os, tor vi derfor med Fortrostring imødesee Begivenhedernes videre Udvikling.

Anmeldelse

af J. B. H. Andersens „Veiledning til Anvendelse af Guénons Kjendemerker ved Malkesøers Bedømmelse.“

(I Commission i den Gyldenbalske Boghandel i Kjøbenhavn.)

Da Landvæsencommissair Veterinair Gustav Michelsen i Vinteren 184 $\frac{1}{2}$ udgav sin danske Oversættelse af Guénons Værk om de af ham opdagede Kjendemerker, og derved først gjorde det danske Publikum bekendt med disse „nye og sikre Kjendetegn paa at vælge de bedste Malkesøer“, da vakte denne Opdagelse, og dens Bekjendtgjørelse hos os, stor og fortjent Opmærksomhed hos danske Landmænd, i det Man isede med at gjøre sig bekendt med en saa inter=

essant Nyhed. Første Dplag af Michelsens Værk blev hurtigen udsolgt, og et nyt Dplag blev snart derefter besørgt ved Professor Doctor medicinæ With; hvilket viser at Mange ønskede at tilegne sig denne nye Kundskab i en vigtig Green af Landoekonomien. Men ved Siden deraf reiste sig snart megen Mistillid til og Tvivlen om Lærens Paalidelighed. Allerede ved Landmandsmødet i Odense, da denne Gjenstand blev bragt paa Bane, sporedes denne Tvivlen, men blev imødegaaet af Aulæforvalter Andersen fra Gundersløvholm, der alt dengang med megen Iver og Flid havde praktist sat sig ind i og prøvet den nye Lære. Ved Landmandsmødet det følgende Aar i Aarhus debatteredes Spørgsmaalet: „Hvilke Erfaringer har Man om Paalideligheden af de af Guénon opstillede Kjendemerker til at bedømme Køernes Mælkfrighed?“ Her var det igjen Forvalter Andersen, der fremstod som Forsvarer og Fortolker af Guénon's Lære. Efter et Aars vundne Erfaringer og fortsat slittigt Sudium meddeler han „at hans senere i en videre Udstrækning gjorde Erfaringer have aldeles stemmet overeens med, hvad han havde yttret om denne Sag ved Mødet i Odense.“ Med Sikkerhed og Klarhed besvarede han her alle de til ham rettede Spørgsmaale og medbeelte flere interessante Dplysninger.

Forvalter Andersen maa, efter disse tvende Landmandsmøder og ved sin Virksomhed ved flere andre Leiligheder i samme Retning, være bleven erkjendt som den af danske Landoekonomer, der med størst Held er trængt ind i Speillærens Aand og Bæsen; det maa

derfor høiligen glæde enhver fremadstridende Landmand, at han nu har udarbejdet sin ovennævnte „Veiledning til Anvendelse af Guénons Kjendemerker,“ som han har ladet udgaae i dette Foraar. Han har derved afhjulpet et stort Savn i vor landoekonomiske Literatur, og i vor landoekonomiske Videnskab, thi det maa erkjendes, at Michelsens Fremstilling ikke aldeles fyldestgjør, i det den ikke klart og tydeligt nok fremhæver det Væsentligste; hvorved det falder især Begynderen vanskeligt at finde sig til Rette. Fra denne Uklarhed i Speillærens tidligere Fremstilling stammer det, at Saamange have opgivet den som noget, der var upraktisk, og at Mange, fordi de aldeles have misforstaaet den, have anseet den som upaalidelig. Af døde G. Michelsen har visse stor Fortjeneste af først at have gjort denne Lære tilgængelig for det danske Publikum, men han blev bortrevet for tidlig, inden han ret havde arbejdet sig ind i dens praktiske Anvendelse; det er derfor meget Fortjenstligt at en Anden har optaget hans begyndte Virksomhed og efter noie Prøvelse og Granskning har seet sig istand til at fuldstændiggjøre, hvad der var begyndt, og opklare, hvad der endnu var uklart. Denne Opgave har Forvalter Andersen løst paa en meget tilfredsstillende Maade: her i denne hans „Veiledning“ er det ikke Theoretikeren alene der vil belære, men det er fortsat Erfaring, usfortrøden Flid, grundigt Studium og Skarpsindighed, der har sat Forfatteren istand til igjennem sin Bog at tale til os saaledes, som kun den kan, der taler af Overbeviisning, grundet paa egen Er-

faring og Kundskab. Det er ikke nogen ny Lære, der her gives os ihænde, men det er Guénons egen Lære usorfalsket, men tilmed fremstillet i et klart Lys og befriet for vildledende Gjentagelser og Betragtninger. I et meget fatteligt og tydeligt Foredrag henleder han Læserens Opmærksomhed paa de vigtigste og væsentligste Punkter i Læren, samt antyder det mindre Væsentlige. Tilmed har Forfatteren meddeelt mange egne Erfaringer, der endmere bestyrke Læren og lette Andre Benyttelsen af den, navnlig i hans Fremstilling i tredje og fjerde Afsnit om Kjendmærkerne hos Tyre og Kalve. Han indskærper den vigtige og ikke noksom iagttagne Regel ved Opdrætning, at Man fortrinnsviis skal anvende den største Opmærksomhed ved Valget af Tyren, og beviser den store Indflydelse, som den udøver paa Afkommet, ved flere Exempler, og gjør opmærksom paa, at det kun er ved Speilet at Man kan have „Garanti for, at Tyren har arvet de Egenskaber, som Erfaring har viist, dens Forældre paa Modrenesiden at være i Besiddelse af.“ I det han viser Lærens Værd især for Dvægopdrætteren, gjør han opmærksom paa, at det egentlig er heri, at den „mest hæver sig over alt i lignende Retning tidligere Bekjendt.“ I sjette Afsnit gjør Forfatteren Læseren bekjendt med en Anviisning til at bedømme Dvæg efter Points efter Guénons Lære, og bidrager derved til at tydeliggjøre Begrebet om Forholdet imellem de forskjellige Ordners Værd, eftersom de høre til de forskjellige Klasser, saavel som til at give Speilets Fiinhed og Koens Størrelse den rette Betydning. Forfatteren har ved nye Tegnin-

ger, til at oplyse de forskjellige Klasser og Ordener, betydeligt lettet Brugen af Læren og den rette Indsigt deri, idet de ere nøiagtigere og mere stemmende med Naturen, end de tidligere her bekjendte.

Hvad især Tyrenes Speil angaaer, antager Anmelderen, at Speillæren hidtil forøvrigt herom er mindst udviklet, og det turde maaskee vel derfor ogsaa være den Deel af Værket, der ved fremtidige Gransfninger og Observationer vil vise sig at trænge til nogle Berigtigelser, idet det navnlig ikke synes rimeligt at Tyrenes Speil almindeligt, ja næsten udelukkende, skulde burde henregnes til tredie Klasse, eftersom Røernes Speil langtfra fortrinsviis falde i denne Klasse her tillands. Ved noie Jagttagelser over hvorledes Speilene nedarves vil Man forhaabentligen engang komme til en klarere Indsigt ogsaa i dette Punkt. Dog — denne Bemærkning gjælder kun med Hensyn til det Dnskelige i ogsaa at kunne bringe Tyrenes Speil i System; thi for praktisk at kunne bestemme om en Tyr efter Speilet er bedre eller ringere, dertil mangle vi allerede nu ikke Indsigt, navnlig ved de Dplysninger, som Forfatteren giver os i sin „Veiledning“.

Forfatteren har inddeelt sit Skrift i syv Afsnit, saaledes:

Første Afsnit: Guénons Meddelelse og sammes første Offentliggjørelse. Henpegning paa de Banskeligheder Dpdageren har havt at kæmpe imod, og Anerkjendelse af hans Fortjenester i saa Henseende.

Andet Afsnit. Om Kjendemerkerne hos Røer.

Med Inddeling i de forskjellige Klasser og Ordener efter Speilet. Her findes den egentlige Speillære fuldstændigen udviklet og belyst, samt det Uklare og ofte Billedende ved Begreberne om Hvirvler og Skildte tilfredsstillende opklaret.

Tredie Afsnit. Om Kjendemærkerne hos Tyre. Denne Deel af Speillæren, som Guénon selv meget lidet omtaler, har Forfatteren bestræbt sig for at føre frem til en større Udvikling ved egne Jagttagelser.

Fjerde Afsnit. Om Kjendemærkerne hos Kalve og om deres Arvelighed.

Heri fremsættes i hvilke Tidsrum efter Kalvens Fødsel at Speilet kan iagttages mere eller mindre tydeligt, samt vises den guénonste Læres store Fortrin ved Dvægopdrætning.

Femte Afsnit. Om Forholdet, hvori Kreaturerne's Form, Bygning og de hidindtil ved Malketøers Bedømmelse afbenyttede Mærker, staae til den guénonste Lære.

Her fremhæves Guénon's Kjendemærkers Fortrin for de ældre høist forskjelligt vurderede Mærker, deres Paalidelighed og Anvendelighed.

Sjette Afsnit. Bevise for Rigtigheden af Guénon's Mærker, og Anviisning til deres nøiagtige Anvendelse ved Bedømmelse af Køer og Tyre efter Points, tilligemed et Schema til derefter indrettet Hollænderibog.

Heri anbefales Bedømmelsen efter Points for Speilets Størrelse og Fjinhed, der i Forbindelse med nøi-